

14.2.2011

B7-0114/2011 }
B7-0115/2011 }
B7-0116/2011 }
B7-0117/2011 }
B7-0118/2011 }
B7-0119/2011 } RC1

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:

S&D (B7-0114/2011)
Verts/ALE (B7-0115/2011)
ALDE (B7-0116/2011)
PPE (B7-0117/2011)
GUE/NGL (B7-0118/2011)
ECR (B7-0119/2011)

elintarvikkeiden hinnannoususta

Mairead McGuinness, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Artur Zasada
PPE-ryhmän puolesta

Hannes Swoboda, Luis Manuel Capoulas Santos, Kader Arif, Stéphane Le Foll

S&D-ryhmän puolesta

George Lyon, Britta Reimers

ALDE-ryhmän puolesta

José Bové, Keith Taylor, Yannick Jadot, Catherine Grèze, Martin Häusling, Bart Staes

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

Verts/ALE-ryhmän puolesta

Nirj Deva, James Nicholson, Janusz Wojciechowski

ECR-ryhmän puolesta

Alfreds Rubiks, Patrick Le Hyaric, Willy Meyer, Eva-Britt Svensson, Jiří

Maštálka, Gabriele Zimmer

GUE/NGL-ryhmän puolesta

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

Euroopan parlamentin päätöslauselma elintarvikkeiden hinnannoususta

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 33 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä¹,
 - ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan²,
 - ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen³,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n maataloudesta ja ilmastonmuutoksesta⁴,
 - ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa⁵,
 - ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa (KOM(2008)0450),
 - ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisedustajan 29. tammikuuta 2011 julkaisemat kahdeksan suositusta G20-ryhmälle,
 - ottaa huomioon 2. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen" (KOM(2011)0025),
 - ottaa huomioon vuonna 2003 allekirjoitetun Maputon julistuksen maataloudesta ja elintarviketurvasta, jossa Afrikan maiden hallitukset sitoutuivat osoittamaan vähintään 10 prosenttia vuotuisesta kansallisesta talousarviostaan maatalouteen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet huippuunsa seitsemän perättäisen kuukauden aikana vuosina 2010 ja 2011 ja saavuttaneet korkeimman tason sitten vuoden 1990, jolloin YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) alkoi mitata elintarvikkeiden

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2011)0006.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0302.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0286.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2010)0131.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0191.

hintoja; ottaa huomioon, että perushyödykkeiden hintojen noususta on tullut epävakautta lisäävä tekijä maailmantaloudessa ja että se johti mellakoihin ja levottomuuteen useissa kehitysmaissa ja aivan hiljattain Algeriassa, Tunisiassa ja Egyptissä,

- B. ottaa huomioon, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) arvion mukaan aliravittujen määrä maailmassa nousi 925 miljoonaan vuonna 2010 ja että voi määrä kasvaa elintarvikkeiden hintojen nousun sekä väestönkasvun ja odottamattomien toimituskatkosten vuoksi; ottaa huomioon, että 29 valtiolla maailmassa on vaikeuksia elintarvikkeiden saannissa ja että ne tarvitsevat ulkopuolista elintarvikeapua,
- C. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden ja perushyödykkeiden hintavaihtelu on aiheuttanut vakavaa huolta Euroopan ja maailman elintarvikehuollon toiminnasta; ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hintojen nousu on vaikuttanut eniten heikoimmassa asemassa oleviin väestönsosiin sekä kehittyneissä maissa että kehitysmaissa; ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hintojen nousu vaarantaa miljoonien ihmisten elintarviketurvan ja uhkaa pitkällä aikavälillä koko maailman elintarviketurvaa; ottaa huomioon, että FAO:n mukaan elintarviketurvaan kuuluu oikeus elintarvikkeisiin ja terveellisen ravinnon saatavuus kaikille,
- D. ottaa huomioon, että köyhyyttä ja nälkää esiintyy edelleen Euroopan unionissa; ottaa huomioon, että 79 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa elää köyhyysrajan (60 prosenttia asuinmaansa keskitulosta) alapuolella; ottaa huomioon, että 16 miljoonaa EU:n kansalaista sai viime talvena ruoka-apua hyväntekeväisyysjärjestöiltä; ottaa huomioon, että elintarviketurva on keskeinen tekijä Euroopassa ja että se edellyttää eri politiikanalojen, erityisesti YMP:n, energiapolitiikan, tutkimuksen sekä kehitys yhteistyö- ja kauppapolitiikan, toimien yhteensovittamista EU:n tasolla ja sitä laajemmaltikin;
- E. ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen talouden laskusuhdanne sekä elintarvikkeiden ja polttoaineiden nousevat hinnat ovat heikentäneet elintarviketilannetta monissa kehitysmaissa ja etenkin vähiten kehittyneissä maissa ja jarruttaneet osaltaan viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana köyhyiden vähentämisessä saavutettua edistymistä,

Elintarvikkeiden hinnannousuun vaikuttavat tekijät

- F. katsoo, että lukuisat tekijät, kuten tulvien ja kuivuuden kaltaiset sääilmiöt, joita ilmastonmuutos lisää entisestään, voivat säännöllisesti haitata maailmanlaajuisia elintarviketuotantoa; panee merkille luonnonvarojen rajallisen saatavuuden ja väestönkasvusta johtuvan elintarvikkeiden lisääntyvän kysynnän; ottaa huomioon energian ja elintarviketurvan välisen tiiviin yhteyden sitä taustaa vastaan, että maailmanlaajuisen elintarvikevarastojen taso on erittäin alhainen; ottaa huomioon, että biopolttoaineiden tuotanto kasvaa ja että karjaa ruokitaan entistä enemmän viljalla; ottaa huomioon lisääntyneen keinottelun elintarvikehyödykkeillä; ottaa huomioon monen kehitysmaan kasvavan riippuvuuden elintarvikkeiden tuonnista, mikä johtuu konflikteista tai epäonnistuneesta elintarviketurvaa koskevasta politiikasta,
- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen vaikutukset maatalouteen, eli pääasiassa sadon pieneneminen veden vähyyden tai kuivuuden tai toisaalta tulvien ja maanvyörymien takia, haittaavat vakavasti maataloustoimintaa EU:ssa ja kehitysmaissa siten, että kummassakaan

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

ei päästä lähellekään omavaraisuutta useiden maatalousalan perushyödykkeiden osalta,

- H. ottaa huomioon, että haasteena on tuottaa "enemmän vähemmästä" siten, että luonnonvaroihin kohdistuvan paineen vuoksi painopiste on kestävässä tuotannossa; ottaa huomioon, että kehitysmaiden maataloustuotannon tehostaminen parantaisi elintarvikekriisien sietokykyä ja niihin sopeutumista,
- I. ottaa huomioon, että viimeaikainen hintavaihtelu on aiheuttanut vakavaa huolta Euroopan ja maailman elintarvikeketjujen toiminnasta; katsoo, että komission tiedonannossa "Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan" (KOM(2009)0591) tunnustetaan elintarvikeketjun vakavat ongelmat – kuten ostajan valta-aseman väärinkäyttö, hyvän kauppataavan vastaiset sopimuskäytännöt (maksun viivästyminen mukaan luettuna), sopimusten yksipuolinen muuttaminen, neuvotteluihin pääsemiseksi vaadittavat etukäteismaksut, rajoitettu markkinoillepääsy, hinnoittelua koskevien tietojen puute ja voittomarginaalien jakautuminen koko elintarvikeketjussa – jotka liittyvät läheisesti entistä suurempaan keskittymiseen tuotantopanos-, tukkumyynti- ja vähittäismyyntialoilla; katsoo, että elintarvikkeiden hintojen ja niiden kehityksen analysoinnissa on otettava huomioon koko tarjontaketju; katsoo, että elintarvikeala on hajautunut ja tarjontaketju pitkä ja hyvin monimutkainen ja siinä on monia välikäsiä,

Hintojen vaihtelu, maanviljelijöiden tulot ja kehitysmaiden tuki

- J. ottaa huomioon, että perushyödykkeiden hintojen vaihtelut voivat jatkossa olla maailmanmarkkinoiden entistä korostuneempi ja pysyvämpi piirre; toteaa, etteivät elintarvikkeiden korkeammat hinnat automaattisesti merkitse korkeampia maataloustuloja, mikä johtuu pääasiassa maatilojen tuotantopanoskustannusten nopeasta kohoamisesta mutta myös entistä suuremmista eroista tuotantokustannusten ja kuluttajahintojen välillä; ottaa huomioon, että viljelijöiden tulojen osuus elintarvikeketjusta on pudonnut huomattavasti kun taas jalostajien ja jälleenmyyjien voitot ovat kasvaneet tasaisesti; ottaa huomioon, että kuluttajahinnat ovat nousseet; panee merkille, että ainakin 30 prosenttia kaikista maailmassa tuotetuista elintarvikkeista pilaantuu elintarvikeketjun eri vaiheissa,
- K. ottaa huomioon, että maatalouteen ja maaseudun kehitykseen tarkoitettu osuus kehitysmailla annettavasta avusta on pudonnut dramaattisesti viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana; ottaa huomioon, että investoinnit kehitysmaiden kestäviin elintarvikejärjestelmiin ovat vähentyneet, koska painopiste on siirtynyt vientiin tarkoitettuun tuotantoon, mikä heikentää entisestään paikallisia valmiuksia tuottaa ja toimittaa elintarvikkeita kohtuulliseen hintaan; ottaa huomioon, että useat kehitysmaat eivät käytä elintarviketuotantopotentiaaliaan; katsoo, että huomattava este maataloustuotannon lisäämiselle kehitysmaissa on se, että pienviljelijöillä ei ole mahdollisuuksia saada mikroluottoja, mikä johtuu joskus siitä, että he eivät omista maata,
- L. ottaa huomioon, että erityisesti kehitysmaissa monikansalliset yritykset ovat ostaneet suuria maa-alueita usein ilman maanomistajien hyväksyntää; ottaa huomioon, että tätä maata ei aina käytetä elintarviketuotantoon vaan sitä voidaan käyttää vientituotteiden, kuten puutavaran, tuotantoon; katsoo, että tällaiset toimet ovat uhka kehitysmaiden elintarviketuotannon potentiaalille,

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

Elintarviketurvan parantaminen

1. vahvistaa, että maailmanlaajuinen elintarviketurva on ehdottoman tärkeä kysymys Euroopan unionille ja kehitysmaille ja vaatii välitöntä ja jatkuvaa toimintaa elintarviketurvan varmistamiseksi EU:n kansalaisille ja maailmanlaajuisesti; korostaa, että elintarvikkeita olisi oltava saatavilla kohtuullisin kuluttajahinnoin samalla kun maanviljelijöiden riittävä elintaso olisi turvattava;
2. painottaa, että oikeus ravintoon on perusihmisoikeusoikeus ja se toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on jatkuvasti fyysinen ja taloudellinen mahdollisuus saada soveltuvaa, terveydelle vaaratonta ja ravintoainepitoista ravintoa, jotta he voivat tyydyttää ravinnontarpeensa ja toteuttaa elintarvikemielityksiään aktiivisen ja terveen elämän hyväksi;
3. korostaa, että voimakkaalla YMP:llä varmistettu vahva ja kestävä maatalousala Euroopan unionissa sekä kukoistava ja kestävä maaseutuympäristö ovat ratkaisevia tekijöitä vastattaessa elintarviketurvaa koskevaan haasteeseen; korostaa YMP:n merkitystä elintarviketuotannon varmistamisessa Euroopan unionissa;
4. toistaa, että Euroopan unionilla on velvollisuus varmistaa kansalaistensa elintarviketurva ja että maataloustuotannon jatkuminen Euroopan unionissa on tässä avainasemassa; kiinnittää huomiota maatilojen tulojen vähentymiseen Euroopan unionissa tuotantokustannusten nousun ja hintavaihtelun myötä, mikä hankaloittaa maanviljelijöiden mahdollisuuksia jatkaa tuotantoa; painottaa kustannuksia, joita Euroopan unionin maataloustuottajille aiheutuu elintarvikkeiden turvallisuutta, ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja työvoimaa koskevien maailman tiukimpien vaatimusten noudattamisesta; tähdentää, että maataloustuottajien on saatava korvauksia näistä lisäkustannuksista ja julkisten hyödykkeiden järjestämisestä yhteiskunnalle;

Ilmastonmuutoksen haasteet

5. on tietoinen suuresta haasteesta, jonka ilmastonmuutos asettaa elintarviketurvan saavuttamiselle erityisesti poikkeuksellisten ilmastoilmiöiden, kuten kuivuuden, tulvien, tulipalojen ja myrskyjen, esiintymistiheyden lisääntymisenä ja vaikutusalan kasvuna, mikä vähentää luonnonvarojen ja maataloustuotannon tuottavuutta; on huolestunut poikkeuksellisista ilmastoilmiöistä kärsineiden maiden tai alueiden toteuttamista yksipuolisista toimista ja näiden toimien lumipallovaikutuksista maailmanmarkkinoihin; kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti ilmastoon liittyvän lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja harkitsemaan lisätoimenpiteitä mainittuihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi; korostaa, että tarvitaan pikaisesti toimia, joilla lievennetään ilmastonmuutosta, sekä toimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään ympäristön ja talouden kestävyttä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asianmukaiset ehkäisy- ja hallintatoimet, joilla vähennetään luonnonkatastrofien kielteisiä vaikutuksia maataloustuotantoon;
6. vaatii EU:n ja kehitysmaiden välistä koordinoitua toimintaa ja entistä tehokkaampaa yhteistyötä erityisesti teknologian siirron ja toimintavalmiuksien kehittämisen suhteen;

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

korostaa, että ilmastonmuutoksen torjunta on sisällytettävä kaikkiin tärkeisiin EU:n politiikkoihin, kehitysyhteistyöpolitiikka mukaan luettuna, ja katsoo, että koulutuksessa olisi keskityttävä ilmastoon mukautumiseen ja hyvän maankäytön käytäntöihin, kuten maaperän ja vesivarojen hoitoon, jotta voidaan estää viljelymaan menetykset eroosion tai suolapitoisuuden lisääntymisen vuoksi kansainvälisen maataloustutkimusfoorumin IAASTD:n päätelmien mukaisesti;

Kehitysavun parantaminen

7. huomauttaa, että maatalous on keskeinen ala useimmissa kehitysmaissa, jotka ovat vahvasti riippuvaisia hintavaihtelulle erityisen alttiista perushyödykkeistä;
8. kehottaa Euroopan unionia tukemaan maaseudun kehittämistä, lisäämään investointeja viljelyyn ja elintarviketurvaan sekä huomioimaan erityisesti kiireelliset nälkään liittyvät tarpeet, pienimuotoisen viljelyn ja sosiaalisen suojelun ohjelmat; korostaa, että on tärkeää kehittää maataloutta kehitysmaissa ja osoittaa asianmukainen osuus Euroopan unionin kehitysavusta maatalousalalle; pitää valitettavana sitä, että maataloudelle osoitetun kehitysavun osuus on vähentynyt dramaattisesti 1980-luvulta lähtien, ja pitää myönteisenä sen tunnustamista, että mainittu kehityssuunta olisi käännettävä päinvastaiseksi;
9. kehottaa komissiota asettamaan maatalouden etusijalle kohdennetussa, vastuullisessa, tehokkaassa ja avoimesti hallinnoidussa kehitysavussaan, mukaan luettuna maanviljelijöiden markkinoillepääsyn edistäminen; kehottaa lisäämään huomattavasti maatalouteen tarkoitetun kehitysavun määrää ja investoimaan koulutukseen, neuvontapalvelujen parantamiseen ja maatalouden hajautettuun tutkimukseen kehitysmaissa, jotta maanviljelijöillä on käytössään kestävät menetelmät, joilla he voivat tehostaa tuotantoaan ja samalla suojella ympäristöään ja varmistaa elintarviketurvan pitkällä aikavälillä julkisen sektorin tuella, kuten lainojen, voittoa tavoittelemattomien mikroluottojen ja siemenviljan saatavuuden avulla;
10. kehottaa Euroopan unionia ja kehitysmaita edistämään maanomistusta keinona köyhyyden vähentämiseen ja elintarviketurvan varmistamiseen siten, että vahvistetaan omistusoikeutta ja helpotetaan voittoa tavoittelemattomien mikroluottojen myöntämistä maanviljelijöille, pienyrityksille ja paikallisyhteisöille; korostaa, miten tärkeitä uudet investoinnit ovat pienviljelijöiden valmiuksien parantamisen, tehokkaamman vesihuoltoteknologian ja maaperän ravinteiden palauttamisen kannalta;
11. huomauttaa, että kestävyuden lisäämiseksi ja puutteellisen elintarviketurvan haittavaikutusten lieventämiseksi kehitysmaissa on otettava käyttöön parempia maatalouden tuotantomenetelmiä, myös edullista teknologiaa, tehtävä maatalousalan tutkimusta ja lisäävä tuottavuutta;
12. huomauttaa, että humanitaarisen elintarvikeavun olisi vastattava tarpeita, haasteita ja rakenteellisia rajoitteita kehitysmaissa; korostaa tässä yhteydessä, että elintarvikeavussa on tärkeää ottaa huomioon näiden maiden paikallinen tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja markkinointikapasiteetti, mikä edistää perustan rakentamista näiden maiden pitkän aikavälin elintarviketurvalle;

Tuottajan tulot ja tuotantopanosten saatavuus

13. panee merkille, että hintojen välittymismekanismiin sekä tuottaja- ja kuluttajahintojen eroihin vaikuttavia tekijöitä ovat entistä suurempi keskittyminen elintarvikeketjussa, tuotteen jalostusaste, muista ulkoisista kustannuksista johtuva hintojen nousu ja keinottelu maatalousalan perushyödykkeillä;
14. panee merkille, että maatilojen tuotantopanostuskustannukset nousevat nopeammin kuin maatalousalan perushyödykkeiden hinnat; on huolestunut siitä, että tämä voi johtaa maataloustuotannon vähenemiseen, mikä kärjistäisi elintarvikekriisiä EU:ssa ja maailmalla; korostaa, että tuotantotarviketeollisuuden keskittymisellä on tuhoisa vaikutus viljelyn kestävyYTEEN, koska ne ruokkivat riippuvuutta muutamista harvoista yrityksistä hankittaessa siemeniä ja erityislannoitteita; kehottaa komissiota varmistamaan markkinoiden lisääntyvän keskittymisen yhteydessä elintarvikkeiden tarjontaa edistävien vapaiden markkinoiden toiminnan tuotantotarviketeollisuudessa;
15. ilmaisee huolensa alhaisista maatilojen tuloista Euroopan unionissa; vahvistaa, että tulojen vähentyminen johtuu tuotantokustannusten noususta ja tuottajahintojen epävakauudesta, jotka vaikuttavat kielteisesti maanviljelijöiden kykyyn ylläpitää tuotantoa, ja että tämän seurauksena viljelijät eivät hyödy kohonneista elintarvikkeiden hinnoista; katsoo ehdottomasti, että elintarviketurva vaarantuu, jos mainittuja ongelmia ei pystytä ratkaisemaan riittävällä tavalla;

Elintarvikkeet ja energiantuotanto

16. muistuttaa, että energiaturva liittyy hyvin tiiviisti elintarviketurvaan; tunnustaa, että energiakustannukset ovat olennaisen tärkeä tekijä öljystä pitkälti riippuvaisen maatalouden kannattavuuden määrittämisessä; kannustaa toteuttamaan toimia, joilla maanviljelijöitä rohkaistaan parantamaan energiatehokkuuttaan ja kehittämään vaihtoehtoisia energialähteitä;
17. katsoo kuitenkin, että voimakkaammassa ponnistelussa uusiutuvien energialähteiden kehittämiseksi ja vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi on otettava huomioon vaikutus elintarvikkeiden tuotantoon ja tarjontaan; korostaa elintarvike- ja polttoainetarpeiden täyttämisen herkkää tasapainoa;

Tutkimus

18. painottaa sellaisen julkisin varoin rahoitetun tutkimuksen merkitystä, jolla edistetään elintarviketurvaa; vaatii investointeja uusia teknologioita koskevan tutkimuksen lisäksi myös maatalouden globaaleihin ja kestäviin tuotantjärjestelmiin pitkän aikavälin elintarviketurvan tavoitteiden mukaisesti; korostaa tässä mielessä esimerkiksi Euroopan unionin teknologiayhteisön mahdollista edelläkävijän roolia ekologisen maatalouden tutkimuksen kannustamisessa;

Hyödykemarkkinoiden avoimuus ja keinottelun vastainen toiminta

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

19. suhtautuu myönteisesti pyrkimyksiin lisätä tietoisuutta elintarvikehyödykkeiden hinnanmuodostusmekanismeista kansainvälisellä tasolla (erityisesti G20-ryhmän puheenjohtajavaltion Ranskan aloite ja Berliinissä pidetty maatalousministereiden kolmas huippukokous); pyytää komissiota selvittämään kaikkia tekijöitä, jotka vaikuttavat lyhyellä ja pitkällä aikavälillä elintarvikehyödykkeiden hinnanvaihteluihin, ja erityisesti sitä, missä määrin kaikki keinottelun muodot ja maataloushyödykkeiden hintojen vaihtelut vaikuttavat toisiinsa, sekä energiamarkkinoiden ja elintarvikkeiden hintojen yhteyttä; katsoo, että tällainen vallitsevaa hinnanmuodostusmekanismia koskeva perinpohjainen taloudellinen analyysi mahdollistaa entistä paremmin sen, että EU:n päätöksentekijät voivat toteuttaa tietoon perustuvia ja mukautettuja toimenpiteitä, joilla lievennetään elintarvikkeiden hintojen vaihtelun vaikutuksia;
20. panee merkille komission tiedonannon perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaamisesta ja pitää myönteisenä komission asiaan tähän mennessä kiinnittämää huomiota; kehottaa komissiota parantamaan tiedonkulkua antamalla ajoissa laadukasta tietoa markkinoiden kehitymisestä ottaen huomioon varastohäiriöihin liittyvät seikat; korostaa kuitenkin, että tiedonkulun parantaminen ei yksin ole ratkaisu, jolla voidaan puuttua markkinoiden epävakauteen; katsoo, että asiaan puuttuminen saattaa edellyttää tehokkaampaa lähestymistapaa, erityisesti avoimuuden lisäämiseksi perushyödykemarkkinoilla; korostaa niitä maataloustuottajien ongelmia, jotka johtuvat markkinoiden ja hintojen äärimmäisestä epävakaudesta; kiinnittää huomiota maanviljelijöiden hankalaan tilanteeseen, kun he pyrkivät suunnittelemaan tulevaisuuttaan äärimmäisen epävakaisissa oloissa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tehokkaat ja määrätietoiset toimet, joilla puututaan nopeasti maatalousmarkkinoiden epävakauteen; katsoo, että edellä mainittu vaikuttaa ratkaisevasti tuotannon ylläpitämiseen Euroopan unionissa;
21. korostaa, että voimakkaita hintavaihteluja ei voida torjua tehokkaasti ilman riittäviä interventiovarastoja tai strategisia varastoja; katsoo, että tämän vuoksi tulevassa YMP:ssä markkinoita koskevilla interventioilla on oltava keskeinen rooli;
22. kehottaa lisäämään elintarvikehyödykkeiden varmuusvarastoja ja kansainvälistä hinnanmuodostusta koskevien tietojen avoimuutta ja parantamaan niiden laatua ja oikea-aikaisuutta, kuten kehoitettiin myös perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaamisesta annetussa komission äskettäisessä tiedonannossa; pyytää komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin liiallisen keinottelun torjumiseksi perushyödykemarkkinoilla; korostaa, että tämä voitaisiin toteuttaa osana pyrkimyksiä säännellä rahoitusmarkkinoita maailmanlaajuisella ja EU:n tasolla;
23. kehottaa G20-maita koordinoimaan ennalta ehkäisevien mekanismien luomista hintojen liiallisen vaihtelun hillitsemiseksi ja pyrkimään saamaan aikaan sääntelyä, jolla puututaan erityisesti elintarvike- ja maatalouskriiseihin; kehottaa G20-maita varmistamaan lähentymisen elintarvikkeita ja maatalousalan perushyödykkeitä koskevassa sääntelyssä ja ottamaan mukaan maita, jotka eivät kuulu G20-maihin; kehottaa koordinoimaan kansainvälisesti pyrkimyksiä löytää ratkaisuja liiallisiin hintavaihteluihin; pyytää myös, että kansainvälisellä tasolla pyrittäisiin torjumaan maataloushintojen väärinkäyttöä ja

manipulointia, koska ne saattavat vaarantaa maailman elintarviketurvan; tuomitsee keinottelijoiden väärinkäytökset maailmanlaajuisilla hyödykkeillä, maatalouden raaka-aineilla ja energialla, mikä lisää hintojen heilahtelua ja syventää maailmanlaajuisia elintarvikekriisiä; korostaa, että ei voida hyväksyä sitä, että joidenkin nälkää käytetään hyväksi siihen, että toiset saavat taloudellista voittoa, ja vaatii asianmukaista sääntelyä ja tehokasta kansallisen ja kansainvälisen tason valvontaa, jotta voidaan lakkauttaa käytäntö, jonka perusteella keinottelijat rikkovat oikeutta ravintoon;

24. kehottaa komissiota sisällyttämään asianmukaiset ehdotukset rahoitusmarkkinadirektiivin (MiFID) ja markkinoiden väärinkäyttöä koskevan direktiivin tuleviin tarkistuksiin elintarvikemarkkinoihin ja maatalousalan perushyödykemarkkinoihin liittyviin huolenaiheisiin puuttumiseksi;
25. tukee tässä yhteydessä voimassa olevan rahoitusvälinelainsäädännön uudistusta, jossa pitäisi säätää avoimemmasta kaupankäynnistä; muistuttaa, että rahoitusvälineiden pitäisi palvella taloutta ja auttaa maataloustuotantoa voittamaan kriisit ja ilmastoilmiöt; katsoo myös, että keinottelun ei saa antaa uhata muuten tehokkaita maatiloja;
26. korostaa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (EAMV) tällä hetkellä kaavaillun perushyödykemarkkinoiden valvojan roolin merkitystä; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta antaa EAMV:lle enemmän toimivaltuuksia estää manipulointi ja väärinkäyttö perushyödykemarkkinoilla;
27. kannattaa voimakkaampia eurooppalaisia toimia hintojen manipuloinnin torjumiseksi, mukaan luettuna se, että väärinkäyttöön johtavan keinottelun rajoittaminen annetaan sääntelijöiden ja valvontaelimien tehtäväksi; katsoo, että hyödykejohdannaiset poikkeavat muista rahoitusjohdannaisista; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaupankäynti elintarvikeraaka-ainejohdannaisilla rajoitetaan mahdollisuuksien mukaan sijoittajiin, jotka ovat suoraan yhteydessä maatalousmarkkinoihin;
28. katsoo, että maailmanlaajuinen elintarvikevarastojärjestelmä (häätävarastot nälän torjumista varten ja varastot perushyödykkeiden hintojen sääntelemistä varten) olisi hyödyksi, sillä se helpottaisi maailmankauppaa hintapiikkien esiintyessä, torjuisi palaamista protektionismiin ja vähentäisi maailman elintarvikemarkkinoihin kohdistuvaa painetta;

Kauppa

29. vaatii EU:n neuvottelijoita ottamaan muut kuin kauppaa koskevat kysymykset osaksi WTO-neuvotteluita ja pyrkimään erityisesti siihen, että EU:n kauppakumppanit noudattavat vastaavia ympäristöä, eläinten terveyttä, turvallisuutta ja laatua sekä elintarvikkeita koskevia normeja; vahvistaa tukevansa WTO:n tasolla hyvissä ajoin tehtävää tasapainoista sopimusta, joka on maailmanlaajuisen elintarviketurvan toteutumisen kannalta olennainen; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että kohtuuttomilla yksipuolisilla kaupan esteillä lisätään maailmanlaajuisen elintarviketurvan tehottomuutta; kehottaa komissiota varmistamaan, että kansainvälisten ja kahdenvälisen kauppasopimusten avulla turvataan eurooppalaisten maanviljelijöiden kestävä tulevaisuus ja säilytetään EU:n elintarviketuotanto, pienimuotoinen maatalous ja vältetään elintarvikkeiden maailmanlaajuisista saantia koskevat

RC\857433FI.doc

PE459.646v01-00 }
PE459.647v01-00 }
PE459.648v01-00 }
PE459.649v01-00 }
PE459.650v01-00 }
PE459.651v01-00 } RC1

riskit;

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.